

Acta de reunió Espai de Debat Educatiu (EDE)

Data: divendres 20 de novembre de 2020

Hora: 18 h

Lloc: reunió virtual a través de Zoom

Assistents:

7 ciutadanes de Montornès, 1 tècnic de diversitat funcional, 1 tècnica d'Igualtat, 1 tècnica d'Educació, 1 alcalde i 1 persona de la cooperativa Coeducació

Desenvolupament de la sessió

La Jose explica les activitats previstes pel 25 de novembre:

- Xerrada "Xarxes i pornografia. Què fem com a famílies!" el 27 de novembre a les 18h.
- El 25 de novembre ens adherim a la campanya estatal i farem un minut de silenci cadascú des del seu lloc de treball. La gent de l'Ajuntament està convocada a les 12 h a l'Ajuntament.
- Xerrada sobre la situació de les dones a la música.
- Pancartes a l'Ajuntament i a l'entrada del municipi.
- Càpsules per les xarxes socials amb dades sobre violència+ notícia a l web+ plafons a l'OAC i al ZEM

Una de les ciutadanes comenta la preocupació per persones de països amb cultures o religions on viuen l'homosexualitat com un problema. Comentem que en els nostres posicionaments hi ha una part que la determina la cultura i una part que és personal. No tothom ho viu igual, sigui de la cultura que sigui. També cal tenir en els privilegis que tenen les persones perquè això també influeix en els nostres pensaments i valors. Una altra persona comenta que cal parlar entre persones i no

despersonalitzar. Per exemple quan parlem de la immigració com un tot o quan parlem de xifres sobre violència, ho veiem com una cosa llunyana que no ens toca.

L'Alba de Coeducació fa un repàs dels temes treballats fins ara:

- Els models de gènere (home-dona com a model dominant)
- Les desigualtats i els privilegis
- Com diferents desigualtats s'entrellacen (interseccionalitat)
- Les sancions si no complim les normes de gènere

Si ens fixem en l'iceberg de la violència masclista que identifica accions de violència més o menys explícita, a la base hi ha la socialització de gènere: com els infants aprenen a comportar-se en funció dels genitals que tenen.

Avui volem parlar sobre **com nosaltres contribuïm a la socialització de gènere.**

Veiem un vídeo amb la idea de parlar sobre de quines múltiples maneres poden arribar els missatges als infants, missatges que els indiquen si el que fan s'ajusta o no a la norma:

<https://youtu.be/larPh1qRJm8>

Responem a les preguntes:

- què heu vist al vídeo? Quins són els aspectes que més us han cridat l'atenció?
- per quins canals li arriben els diferents missatges al protagonista? Creieu que la resta de personatges de la història estan aprenent alguna cosa també?
- quins missatges li arriben?

- podeu pensar en una o unes situacions en les que podeu haver actuat d'una manera similar. Podem pensar en qualsevol situació en relació amb el gènere i amb la que hagueu tingut un paper com a persones adultes. (fem aquesta pregunta des de la responsabilitat i no des de la culpa. Entenem que formem part d'aquest sistema i que estem en constant revisió).

Fem dos grups per debatre i respondre les preguntes.

Grup 1:

- Es parla de la importància dels diferents àmbits de la vida d'un infants a través del qual li arriben els diferents missatges: l'àmbit íntim, el social i l'escola. A tot arreu poden passar diferents coses i hi ha la possibilitat d'intervenir en tots ells. Quan l'actitud del pare canvia, també canvia l'entorn.
- La importància d'acceptar com són els fills i filles, siguin com siguin, vinguin com vinguin.
- Ens condiciona molt el que pensi l'entorn, hi ha molta pressió del voltant. En el vídeo es veu com el pare prefereix que canviï l'infant, abans que suportar la pressió de l'entorn.
- Estem vivint segons uns estereotips que ens marca la societat i no segons la persona. La societat marca que un nen ha de ser masculí, l'home ha de ser fort... Ens marca com hem d'estimar. La professora amaga el que passa amb el nen pel què diran. Hem de decidir si triem viure en la mentida o en la veritat.
- Pensem en com se sentirà el nen. El dolor més gran que té és que els seus pares no l'accepten tal i com és.
- El vídeo centra el canvi en el pare. Sempre s'atribueix amor incondicional a les mares, això també és un estereotip. Al pare el presenten com a frívol, comença en negatiu, però després d'un procés de reflexió fa el canvi. L'esperança és que si volem

provocar canvis, es pot fer amb qui sigui, tingui més o menys educació.

- Els missatges que li arriben a l'infant són de desaprovació, està fent alguna cosa que no encaixa, però el nen està vestint d'una determinada manera. Això no vol dir que tingui una orientació sexual determinada.
- El nen genera incomoditat perquè trenca amb el que s'espera d'ell.
- Una persona comenta que no li ha acabat d'agradar el vídeo. Es pregunta si aquest pare hagués fet aquest camí si hagués tingut una nena o si el nen hagués estat com ell esperava. Hi ha un efecte final xulo: jo t'escullo independentment de l'entorn, però perquè canvia i com? El pare hauria de comprendre i acceptar com és, no vestir-se com ell. Es molt exagerada la part de rebuig del pare.
- Una altra pregunta: què passaria si el nostre fill o fills ens diu alguna cosa que està a les antípodes dels nostres valors? Per exemple, que vol ser torero. Ens costaria molt de pair.

Grup 2

- L'actitud del pare és molt exagerada cap a la mare i el nen
- Ningú ha après, només canvia el pare
- Al nen li servirà una part, la del pare. Quan el pare es vesteix, la resta no canvia
- L'entorn reforça la idea del raro, la mestre no intervé, no parlen del tema
- Hi ha unes expectatives de com ha de ser un nen i una nena.

Tornem al grup gran i seguim comentant. Es parla de que com a pares acceptem els nostres fills, però ens agradaria que per exemple, sortís drag queen? Segurament no. La teoria és que hauríem d'acceptar que ells i elles vagin com vulguin, no jutjar, però no és fàcil. Hi ha coses que ens venen una mica grans d'acceptar.

L'Alba ens transmet el seu anàlisi del vídeo:

- Una cosa és l'expressió de gènere (exemple, posar-se un vestit), però això no vol dir identitat de gènere (ex. Sentir-se nena) i una altra cosa és la identitat sexual (segurament la por del pare del vídeo és que el fill sigui homosexual). No va correlacionat: nen que es posa vestit- se sent nena- és homosexual.
- El protagonista sap que rebrà sancions i igualment es manté. Hem de valorar les dissidències perquè permeten que evolucionem.
- Coeducar és també donar eines i suport als infants, donar models diversos per poder ser més lliures per escollir.
- El que arriba dels companys i l'entorn és ignorància, incredulitat, violència...
- El nen intenta anar en una direcció i tothom opina per ell. Quina veu li donem?
- El canvi del pare no és profund.
- Aprenem que si et surts de la norma tens una sanció. Quan la mestra gira la cara a l'infant que li fa una ganyota al nen i no passa res, aprenem que hi ha sanció si no segueixes la norma.

Com estan presents les normes?

- Amb sancions. Per exemple, quan un nen es vol pintar les ungles i li diem que això és de nena, quan anem a la botiga i ens diuen que tal cosa és de nen o de nena, amb les mirades que pot rebre un nen anant pel carrer amb un cotxet de bebè de color rosa, quan una nena trepa un arbre amb faldilles i li diem que vagi amb compte que s'embridarà o se li trencarà la roba,...
- Amb reconeixement. Quan fan el que s'espera que facin hi ha una valoració. A les nenes: que bé que et portes quan estan callades, o què bonica que ets, als nens: què valent, què fort, ets un campió,...

Nosaltres reproduïm això? Fem sancions i reconeixement?

Ho fem quan per exemple, expliquem el comportament del fill/a d'acord amb el seu gènere: fa això perquè és un nen o una nena. Això és la hipòtesi de confirmació. Però en canvi hi ha coses que no les atribuïm al gènere. És important reforçar coses que no responguin a la norma i no atribuir els comportaments al gènere.

A nivell inconscient estàs transmetent normes de gènere: per exemple, demanem a la nostra filla que es pentini bé o som més exigents amb les filles perquè transmetem els missatges que nosaltres com a dones hem rebut. Hem d'anar transformant des de la responsabilitat. Amb la cura de la imatge també estem transmetent normes: quan les nostres filles veuen que ens depilem o que ens maquillem, com els hi expliquem? Perquè en realitat ho fem perquè hi ha una norma de gènere.

O què fem quan veiem que els nostres fills i filles compleixen la norma de gènere i nosaltres voldríem trencar-la. Hem de tenir en compte que no som les úniques persones amb qui socialitzen. Podem intentar oferir dins el propi joc opcions, no cal negar si volen una cosa que respon a la norma de gènere (ex. Els nens superherois o camions, les nenes princeses), però podem anar compensant: per exemple, si al nen li agraden els superherois i els dinosaures, doncs fer que aquests superherois tinguin dues mares o que juguin a cuinar i cuidar-se...

En l'educació familiar ens hem de relaxar una mica i veure el llarg recorregut. Fer de referents permanents. És molt complex i pot ser no veiem l'efecte ara, però ho veiem més endavant. Intentar consolidar referències, parlar del tema. També és molt important l'entorn comunitari, les coses que passen a l'entorn generen moltes oportunitats. Hem de buscar els nostres límits sense estressar-nos i transmetre els missatges

que tenim clars (per exemple, si pensem que s'ha de reciclar, doncs reciclar) i sí fixar-nos en si hi ha una desigualtat o menyspreu.

Quedem que començarem a pensar en el producte per fer arribar a les escoles i les famílies les nostres reflexions. Ho parlarem a la propera sessió que serà el 15 de gener de 2021.